

רע"פ 6389/20 - גלאל עומר איימן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6389/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

גלאל עומר איימן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעתפ"ב
8314-02-20 מיום 28.7.2020

בשם המבקש:

עו"ד עלא תלאווי

בשם המשיבה:

עו"ד לילך שלום

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעתפ"ב 8314-02-20 מיום 28.7.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט נ' שטרנליכט) בבצ"מ 2970-09-19 מיום 31.12.2019.
- ביום 7.8.2019 הוציאה המשיבה צו הריסה מנהלי למבנה בן 3 קומות בשטח של כ-700 מ"ר שנבנה ללא היתר בגוש 7761 חלקה 30 בטירה (להלן: הצו והמבנה בהתאמה), וזאת על יסוד תצהיר מטעם מפקח היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה מיום 15.7.2019, ובהתאם להוראות סעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק).

המבקש הגיש לבית משפט השלום בפתח תקווה בקשה לביטול הצו, בה נטען, בעיקרו של דבר, כי הצו הוצא בחוסר סמכות, וזאת בין היתר מאחר שהוא מופנה ברובו כלפי בנייה שהסתיימה זה מכבר, ואילו בשנת 2019 הוקמה תוספת בנייה על גג המבנה – אשר אין בה כדי להסמיך את המשיבה לפעול להריסת המבנה כולו באמצעות צו מנהלי.

3. בהחלטתו מיום 31.12.2019, דחה בית משפט השלום את הבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי.

נקבע, כי צו ההריסה הוצא בסמכות מאחר שבניית שלד המבנה, אשר כלפיו כבר הוצא צו ההריסה שיפוטי בגזר דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (השופט ע' פרייז) מיום 7.4.2016 בתו"ב 48891-05-15, מעולם לא הושלמה.

עוד נקבע, כי התוספת שנבנתה על גג המבנה בשנת 2019 על גבי שלד המבנה, נעשתה באופן שלא ניתן להפריד בין חלקי הבניה השונים, וכי יש לראות בבניה זו את המשכה הישיר של הבניה הקודמת.

4. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום.

נקבע, כי יש לראות את התוספת שנבנתה על המבנה כשלב נוסף בבניה שטרם הסתיימה, וממילא צו ההריסה המנהלי הוצא כדין.

בשולי הדברים צוין, כי יש לדחות אף את טענת המבקש שלפיה יש להורות על ביטול צו ההריסה משיקולי צדק, מאחר שהמבנה הוקם כבר בשנת 2016. נקבע, כי אין להעניק למבקש סעד מן הצדק מאחר שידידו אינן נקיות, שכן הוא לא מילא אחר צו ההריסה השיפוטי שהוצא למבנה.

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי עניינו מעורר "שאלה עקרונית" באשר לסמכות המשיבה להורות בצו מנהלי על הריסת מבנה שבנייתו הושלמה ללא היתר למעלה משישה חודשים טרם הגשת תצהיר המפקח, בעקבות תוספת בנייה שהוקמה על גביו בתוך ששת החודשים הללו.

עוד נטען, כי נפל פגם בשיקול הדעת של הגורמים המנהליים שהורו על צו ההריסה מאחר שלא הונחה לפניהם תשתית עובדתית מקיפה; כי הריסת המבנה אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות המשיבה להימנע מהריסת מבנים באמצעות צו מנהלי כאשר אין מדובר בבניה חדשה; וכי בית המשפט המחוזי לא דן בכל טענותיו.

6. מנגד, בתגובתה, טוענת המשיבה בין היתר, כי הבקשה אינה מעוררת כל סוגיה משפטית עקרונית, ולפיכך היא אינה נמנית עם המקרים החריגים המצדיקים דיון בערכאה שלישית, בהתאם לאמות המידה שהוטו בבר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982).

עוד נטען, כי נוכח קביעתו העובדתית של בית משפט השלום לפיה בניית המבנה לא הסתיימה מעולם, הרי שלא היתה מניעה מהוצאת צו הריסה מנהלי לפי סעיף 221 לחוק, אף ללא בניית התוספת למבנה. בהקשר זה הודגש, כי

אומנם על פי מדיניות האכיפה של היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה, הוצאת צווי הריסה בשטחים חקלאיים תיעשה במקרים של "בניה חדשה", ואולם, בניה חדשה על גבי שלד ישן, כבמקרה דנן, נכללת במדיניות זו.

נוסף על כך נטען, כי בניגוד לכתב האישום שהוגש נגד המבקש בשנת 2015 אשר ייחס לו השלמת חלק במבנה ששטחו הוא כ-180 מ"ר, הרי שצו ההריסה הנוכחי הוצא על מבנה ששטחו כ-700 מ"ר, וזאת לאחר שבנייתו נמשכה לאורך השנים ומעולם לא הסתיימה.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים נדירים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר עולה חשש ממשי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק קיצוני (רע"פ 8232/19 שקיראת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.12.2019)).

חרף טענות המבקש, איני סבור כי הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית כלשהי. מעיון בהחלטת בית משפט השלום עולה כי זו התבססה בין היתר, על הקביעה כי מאחר שבניית המבנה לא הסתיימה מעולם, ניתן היה להוציא את צו ההריסה המנהלי אף ללא תוספת הבניה משנת 2019 (פסקה 6 להחלטה).

לא זו בלבד, אלא אף המבקש עצמו ציין בסיכומיו בבית משפט השלום כי "במקרה דנן, אין למעשה חולק כי המבנה הינו במצב שלדבמשך שנים רבות" (פסקה 23. ההדגשה שלי - י' א'). על כן, אף לשיטתו המדובר במבנה שבנייתו טרם הסתיימה.

לפיכך, השאלה אותה הציב המבקש במוקד הבקשה - האם בניית תוספת למבנה שבנייתו המקורית הסתיימה, יכולה להצדיק הוצאת צו מנהלי להריסת כל המבנה - אינה מתעוררת בענייננו, ולא מצאתי צורך להכריע בה במסגרת הבקשה דנן.

8. לבסוף, יודגש כי עסקינן במבנה בלתי חוקי אשר המבקש הורשע בבנייתו בפסק דין חלוט, ובמסגרת גזר דינו הוצא לו צו הריסה. ואולם, לא זו בלבד שהמבקש הפר את הצו השיפוטי ולא הרס את המבנה, אלא שהוא אף המשיך בבניית תוספת על גג המבנה.

בנסיבות אלו, איני סבור כי נגרם למבקש עיוות דין באופן המצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי".

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"א (1.10.2020).

